

(підпис)

РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 608/2013

від 12 червня 2013 року

щодо забезпечення митними органами дотримання прав інтелектуальної власності та про скасування Регламенту Ради (ЄС) № 1383/2003

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 207,

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передання проекту законодавчого акта національним парламентам,

Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою ⁽¹⁾,

Оскільки:

- (1) У своїй Резолюції від 25 вересня 2008 року щодо всеосяжного європейського плану боротьби з контрафакцією і піратством Рада звернулася з проханням про перегляд Регламенту Ради (ЄС) № 1383/2003 від 22 липня 2003 року про митні дії стосовно товарів, щодо яких є підозра у порушенні певних прав інтелектуальної власності, та про заходи, яких необхідно вживати щодо товарів, що порушили такі права ⁽²⁾.
- (2) Реалізація товарів, які порушують права інтелектуальної власності, завдає значної шкоди праволодільцям, користувачам або групам виробників, а також виробникам і торговцям, які дотримуються законодавства. Така реалізація також може вводити споживачів в оману та може в окремих випадках становити загрозу їхньому здоров'ю та безпеці. Такі товари необхідно, наскільки це можливо, не випускати на ринок Союзу; і необхідно ухвалювати інструменти для боротьби з такою незаконною реалізацією, не перешкоджаючи законній торгівлі.
- (3) У межах перегляду Регламенту (ЄС) № 1383/2003 виявилось, що у світлі розвитку подій в економічній, комерційній та правничій сферах необхідні певні вдосконалення правових рамок, щоб посилити забезпечення митними органами дотримання прав інтелектуальної власності та забезпечити належну правову визначеність.
- (4) Митні органи повинні мати повноваження забезпечувати дотримання прав інтелектуальної власності щодо товарів, які, відповідно до митного законодавства Союзу, підлягають митному нагляду або митному контролю, і здійснювати належний контроль за такими товарами з метою запобігання операціям, щодо порушують законодавство щодо прав інтелектуальної власності. Забезпечення дотримання прав інтелектуальної власності на кордоні, де товар підлягає чи повинен підлягати митному нагляду або митному контролю, є ефективним способом швидко і дієво надати правовий захист праволодільцям, користувачам і групам виробників. Якщо випуск товарів призупинено або товари затримано митними органами на кордоні, необхідно вимагати порушення лише однієї справи, тоді як порушення декількох окремих справ необхідно вимагати для забезпечення дотримання прав такого самого рівня щодо виявлених на ринку товарів, які вже розділено та доставлено роздрібним торговцям. Виняток необхідно робити лише для товарів, які випущено у вільний обіг у режимі кінцевого використання, оскільки вони залишаються під митним наглядом, навіть якщо їх випустили у вільний обіг. Цей Регламент не повинен застосовуватися до товарів, що їх перевозять пасажирів в особистому багажі, за умови, що такі товари призначено для власного використання ними і відсутні ознаки здійснення комерційного перевезення.

РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 608/2013**від 12 червня 2013 року****щодо забезпечення митними органами дотримання прав інтелектуальної власності та про скасування Регламенту Ради (ЄС) № 1383/2003**

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 207,

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передання проекту законодавчого акта національним парламентам,

Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою ⁽¹⁾,

Оскільки:

- (1) У своїй Резолюції від 25 вересня 2008 року щодо всеосяжного європейського плану боротьби з контрафакцією і піратством Рада звернулася з проханням про перегляд Регламенту Ради (ЄС) № 1383/2003 від 22 липня 2003 року про митні дії стосовно товарів, щодо яких є підозра у порушенні певних прав інтелектуальної власності, та про заходи, яких необхідно вживати щодо товарів, що порушили такі права ⁽²⁾.
- (2) Реалізація товарів, які порушують права інтелектуальної власності, завдає значної шкоди праволодільцям, користувачам або групам виробників, а також виробникам і торговцям, які дотримуються законодавства. Така реалізація також може вводити споживачів в оману та може в окремих випадках становити загрозу їхньому здоров'ю та безпеці. Такі товари необхідно, наскільки це можливо, не випускати на ринок Союзу; і необхідно ухвалювати інструменти для боротьби з такою незаконною реалізацією, не перешкоджаючи законній торгівлі.
- (3) У межах перегляду Регламенту (ЄС) № 1383/2003 виявилось, що у світлі розвитку подій в економічній, комерційній та правничій сферах необхідні певні вдосконалення правових рамок, щоб посилити забезпечення митними органами дотримання прав інтелектуальної власності та забезпечити належну правову визначеність.
- (4) Митні органи повинні мати повноваження забезпечувати дотримання прав інтелектуальної власності щодо товарів, які, відповідно до митного законодавства Союзу, підлягають митному нагляду або митному контролю, і здійснювати належний контроль за такими товарами з метою запобігання операціям, щодо порушують законодавство щодо прав інтелектуальної власності. Забезпечення дотримання прав інтелектуальної власності на кордоні, де товар підлягає чи повинен підлягати митному нагляду або митному контролю, є ефективним способом швидко і дієво надати правовий захист праволодільцям, користувачам і групам виробників. Якщо випуск товарів призупинено або товари затримано митними органами на кордоні, необхідно вимагати порушення лише однієї справи, тоді як порушення декількох окремих справ необхідно вимагати для забезпечення дотримання прав такого самого рівня щодо виявлених на ринку товарів, які вже розділено та доставлено роздрібним торговцям. Виняток необхідно робити лише для товарів, які випущено у вільний обіг у режимі кінцевого використання, оскільки вони залишаються під митним наглядом, навіть якщо їх випустили у вільний обіг. Цей Регламент не повинен застосовуватися до товарів, що їх перевозять пасажирів в особистому багажі, за умови, що такі товари призначено для власного використання ними і відсутні ознаки здійснення комерційного перевезення.
- (5) Регламент (ЄС) № 1383/2003 не охоплює певні права інтелектуальної власності і певні порушення виключено зі сфери його застосування. Щоб посилити забезпечення дотримання прав інтелектуальної власності, втручання митних органів повинно поширюватися на інші типи порушень, що їх не охоплює Регламент (ЄС) № 1383/2003. Таким чином, цей Регламент повинен також охоплювати не лише права, що їх вже охоплює Регламент (ЄС) № 1383/2003, але й комерційні найменування мірою, якою їх захищено як виключні права інтелектуальної власності відповідно до національного законодавства, компонування напівпровідникових виробів, корисні моделі та

пристрої, розроблені, виготовлені або адаптовані для уможливлення чи полегшення обходу технологічних заходів.

- (6) Порушення, що виникають внаслідок так званої незаконної паралельної торгівлі та перевищенням ліміту, виключено зі сфери застосування Регламенту (ЄС) № 1383/2003. Товари, які є об'єктами незаконної паралельної торгівлі, а саме товари, виготовлені за згодою правоволодільця, але вперше введені в обіг на ринку Європейського економічного простору без його згоди, і перевищення ліміту, а саме товари, виготовлені особою, належним чином уповноваженою правоволодільцем на виготовлення певної кількості товарів, що перевищує кількість, узгоджену такою особою і правоволодільцем, виготовлено як оригінальні товари, тому митні органи не повинні зосереджувати свої зусилля на таких товарах. Таким чином, незаконну паралельною торгівлею і перевищення ліміту також необхідно виключити зі сфери застосування цього Регламенту.
- (7) Держави-члени у співпраці з Комісією повинні проводити належну підготовку посадових осіб митних органах, щоб забезпечити правильну імплементацію цього Регламенту.
- (8) Цей Регламент, після його імплементації в повному обсязі, надалі сприятиме розвитку внутрішнього ринку, що забезпечуватиме дієвіший захист для правоволодільців, стимулюватиме креативність та інновації і надаватиме споживачам надійні продукти високої якості, що, своєю чергою, повинно підсилити транскордонні транзакції між споживачами, бізнесом та торговцями.
- (9) Держави-члени стикаються зі зростанням обмеженості ресурсів у сфері митниці. Таким чином, необхідно підтримувати розвиток технологій та стратегій управління ризиками, щоб максимізувати ресурси, доступні для митних органів.
- (10) Цей Регламент містить лише процедурні правила для митних органів. Відповідно, це Регламент не визначає будь-яких критеріїв для встановлювання наявності порушення прав інтелектуальної власності.
- (11) Відповідно до Декларації про Угоду ТРІПС та охорону здоров'я, ухваленої на Дохійській Конференції Міністрів країн-учасниць СОТ 14 листопада 2001 року, Угоду про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності (Угода ТРІПС) можуть і повинні тлумачити та імплементувати у спосіб, що підтримує право членів СОТ охороняти здоров'я населення і, зокрема, сприяти отриманню всіма доступу до лікарських засобів. Отже, відповідно до міжнародних зобов'язань Союзу та його політики співпраці задля розвитку, щодо лікарських засобів, переміщення яких через митну територію Союзу з перевантажуванням, складуванням, дробленням партій або зміною режиму чи транспортних засобів або без такого є лише частиною всього шляху перевезення, що починається та завершується за межами території Союзу, митні органи повинні, оцінюючи ризик порушення прав інтелектуальної власності, брати до уваги будь-яку істотну ймовірність того, що такі лікарські засоби потраплять на ринок Союзу.
- (12) Цей Регламент не повинен впливати на положення про компетенцію судів, зокрема на положення Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1215/2012 від 12 грудня 2012 року про юрисдикцію та визнання і виконання судових рішень у цивільних та комерційних справах ⁽³⁾.
- (13) Особи, користувачі, органи або групи виробників, які мають право порушувати справи від свого імені щодо можливого порушення права інтелектуальної власності, повинні мати право на подання заявки.
- (14) Щоб забезпечити дотримання прав інтелектуальної власності на всій території Союзу, доцільно дозволити фізичним або юридичним особам, які вимагають забезпечення дотримання прав на всій території Союзу, подавати заявки до митних органів однієї держави-члена. Такі заявники повинні мати можливість звертатися до таких органів із проханням про ухвалення рішення щодо дій, яких необхідно вжити для забезпечення дотримання прав інтелектуальної власності як на території їхньої держави-члени, так і в будь-якій іншій державі-члені.
- (15) Щоб забезпечити оперативне дотримання прав інтелектуальної власності, необхідно передбачити таке: якщо митні органи підозрюють на основі розумних ознак, що товари, які перебувають під їхнім наглядом, порушують права інтелектуальної власності, вони мають право призупинити випуск або затримати товар з власної ініціативи або за заявкою, щоб надати можливість фізичній або юридичній особі, яка має право на подання заявки, порушити справу для встановлення факту порушення права інтелектуальної власності.

- (16) Регламент (ЄС) № 1383/2003 дав можливість державам-членам передбачити процедуру, що уможливило знищення певних товарів без будь-якого зобов'язання порушити справу для встановлення факту порушення права інтелектуальної власності. Як зазначено у Резолюції Європейського Парламенту про вплив контрафакції на міжнародну торгівлю від 18 грудня 2008 року ⁽⁴⁾, успішність такої процедури доведено у тих державах-членах, де вона існувала. Тому процедуру необхідно зробити обов'язковою щодо всіх порушень прав інтелектуальної власності, та її необхідно застосовувати, якщо декларант або володілець товарів погоджується на їх знищення. Окрім того, процедура повинна передбачати, що митні органи можуть вважати, що декларант або володілець товарів погодився на знищення товарів, якщо протягом передбаченого періоду він явно не заперечив проти їх знищення.
- (17) Щоб зменшити адміністративний тягар і витрати до мінімального рівня, необхідно запровадити особливу процедуру для невеликих відправлень контрафактних і піратських товарів, яка повинна уможливлювати знищення таких товарів навіть без явної згоди заявника в кожному випадку. Однак необхідний загальний запит від заявника, щоб застосувати таку процедуру. Окрім того, митний орган повинен мати можливість вимагати від заявника покриття витрат, виниклих у зв'язку із застосуванням такої процедури.
- (18) Для подальшої правової визначеності доцільно змінити строки призупинення випуску або затримання товарів, щодо яких є підозра у порушенні прав інтелектуальної власності, та умови, за яких митні органи повинні передавати інформацію про затримані товари відповідним фізичним та юридичним особам, як це передбачено у Регламенті (ЄС) № 1383/2003.
- (19) З огляду на застережний та профілактичний характер заходів, що їх вживають митні органи під час застосування цього Регламенту, та розбіжні інтереси сторін, на які вплинули такі заходи, деякі аспекти процедур необхідно адаптувати, щоб забезпечити безперешкодне застосування цього Регламенту, не порушуючи разом із цим права відповідних сторін. Таким чином, беручи до уваги різноманітні повідомлення, передбачені у цьому Регламенті, митні органи повинні повідомити на основі документів відповідну особу про митний режим, у який помістили товари, або про ситуацію, в якій опинилися товари. Окрім того, оскільки процедура знищення товарів передбачає, що і декларант або володілець товарів, і держатель рішення повинні паралельно повідомити про свої можливі заперечення проти знищення, необхідно забезпечити надання держателю рішення можливості відреагувати на потенційне заперечення декларанта або володільця товарів проти знищення товарів. Тому необхідно забезпечити, щоб декларанта або володільця товарів повідомили про призупинення випуску товарів або їх затримання раніше, ніж держателя рішення, або в той самий день.
- (20) Митні органи та Комісію заохочують до співпраці з Європейською обсерваторією з питань порушення прав інтелектуальної власності в рамках їхніх відповідних компетенцій.
- (21) З метою ліквідації міжнародної торгівлі товарами, які порушують права інтелектуальної власності, в Угода ТРІПС передбачено, що члени СОТ повинні сприяти обміну інформацією щодо такої торгівлі між митними органами. Відповідно, Комісія та митні органи держав-членів повинні мати можливість обмінюватися інформацією про підозри у порушенні прав інтелектуальної власності з відповідними органами третіх країн, у тому числі щодо товарів, що їх переміщують транзитом через територію Союзу, що походять із таких третіх країн або направляються у такі треті країни як в кінцевий пункт призначення.
- (22) Задля ефективності необхідно застосовувати положення Регламенту Ради (ЄС) № 515/97 від 13 березня 1997 року про взаємну допомогу між адміністративними органами держав-членів та співпрацю між останніми та Комісією для забезпечення правильного застосування законодавства з митних та сільськогосподарських питань ⁽⁵⁾.
- (23) Відповідальність митних органів повинно регулювати законодавство держав-членів, хоча виконання митними органами заявки не повинно надавати держателю рішення права на компенсацію у випадку, якщо митні органи не виявили товар, щодо якого є підозра у порушенні права інтелектуальної власності, і такий товар випустили або не вжили жодних дій для його затримання.
- (24) З огляду на те, що митні органи вживають дій на підставі заявки, доцільно передбачити, що держатель рішення повинен відшкодувати всі витрати, що виникли у митних органів під час вживання дій для забезпечення дотримання його прав інтелектуальної власності. Проте це не

повинно запобігати держателю рішення добиватися отримання компенсації від порушника або інших осіб, яких можуть вважати відповідальними згідно із законодавством держави-члена, на території якої виявлено товар. Такі особи можуть включати посередників у відповідних випадках. Питання щодо витрат і шкоди, що виникли у осіб, інших ніж митні органи, унаслідок дій митних органів, коли призупинили випуск товарів або товари затримали на основі вимоги третьої особи, що ґрунтується на інтелектуальній власності, повинно регулювати спеціальне законодавство, застосовне у кожному окремому випадку.

- (25) Цей Регламент надає митним органам можливість дозволяти переміщення товарів, які підлягають знищенню, під митним наглядом між різними пунктами в межах митної території Союзу. Окрім того, митні органи можуть вирішити випустити такі товари у вільний обіг з метою їх подальшого перероблення або утилізації за межами комерційних каналів, у тому числі в цілях підвищення рівня обізнаності, проведення підготовки та навчання.
- (26) Забезпечення митними органами дотримання прав інтелектуальної власності передбачає обмінювання даними стосовно рішень, пов'язаних із заявами. Таке опрацювання даних охоплює також персональні дані і повинно здійснюватися відповідно до права Союзу, як визначено у Директиві Європейського Парламенту і Ради 95/46/ЄС від 24 жовтня 1995 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних та про вільний рух таких даних ⁽⁶⁾ і в Регламенті Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 45/2001 від 18 грудня 2000 року про захист прав фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних установами та органами Співтовариства та про вільний рух таких даних ⁽⁷⁾.
- (27) Обмін інформацією, пов'язаною з рішеннями щодо заявок та діями митних органів, необхідно здійснювати через центральну електронну базу даних. Необхідно визначити суб'єкта, який контролюватиме таку базу даних і управлятиме нею, а також суб'єктів, відповідальних за забезпечення надійності опрацювання даних, що містяться в базі даних. Запровадження будь-якого типу можливої інтероперабельності або обміну повинно першочергово відповідати принципів цільового обмеження, тобто дані необхідно використовувати у цілях, для яких створено базу даних, і не потрібно допускати подальшого обміну або взаємодії в інших цілях.
- (28) Щоб забезпечити можливість адаптації означення невеликих відправлень, якщо воно виявиться непрактичним, беручи до уваги необхідність забезпечити дієве функціонування процедури або, за потреби, уникнути будь-якого обходу цієї процедури щодо складу відправлень, повноваження ухвалювати акти відповідно до статті 290 Договору про функціонування Європейського Союзу повинні бути делеговані Комісії в аспекті внесення змін до несуттєвих елементів визначення невеликих відправлень, а саме до конкретної кількості, встановленої у такому означенні. Особливо важливим є проведення Комісією відповідних консультацій під час своєї підготовчої роботи, в тому числі на рівні експертів. Комісія під час підготовлювання та розроблення делегованих актів повинна забезпечити одночасне, своєчасне та належне передання відповідних документів Європейському Парламенту і Раді.
- (29) Щоб забезпечити уніфіковані умови імплементації положень щодо визначення елементів практичних механізмів обмінювання даними з третіми країнами та положень щодо форми заявки і форми запиту на продовження строку, протягом якого митні органи повинні вжити дій, виконавчі повноваження, зокрема визначити елементи практичних механізмів і встановити типові форми, повинні бути покладені на Комісію. Такі повноваження необхідно здійснювати відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 182/2011 від 16 лютого 2011 року про встановлення правил і загальних принципів стосовно механізмів контролю державами-членами здійснення Комісією виконавчих повноважень ⁽⁸⁾. Хоча предмет положень цього Регламенту, які необхідно імплементувати, підпадає під сферу дії спільної торговельної політики, для встановлення типових форм, враховуючи характер та вплив таких імплементаційних актів, необхідно використовувати дорадчу процедуру, адже всі деталі щодо того, яку інформацію необхідно включити у форми, безпосередньо впливають з тексту цього Регламенту. Тому такі імплементаційні акти лише встановлюватимуть формат і структуру форми та інакше не впливатимуть на спільну торговельну політику Союзу.
- (30) Регламент (ЄС) № 1383/2003 необхідно скасувати.
- (31) Відповідно до статті 28(2) Регламенту (ЄС) № 45/2001 було проведено консультації з Європейським

інспектором із захисту даних, і він надав висновок 12 жовтня 2011 року ⁽⁹⁾,
УХВАЛИЛИ ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I ПРЕДМЕТ, СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ, ТЕРМІНИ ТА ОЗНАЧЕННЯ

Стаття 1

Предмет і сфера застосування

1. У цьому Регламенті визначено умови і порядок дії митних органів, якщо товари, щодо яких є підозра у порушенні прав інтелектуальної власності, підпадають чи повинні були підпасти під митний нагляд або митний контроль на митній території Союзу відповідно до Регламенту Ради (ЄЕС) № 2913/92 від 12 жовтня 1992 року про встановлення Митного кодексу Співтовариства ⁽¹⁰⁾, зокрема товари у таких ситуаціях:
 - (a) коли товар задекларовано для випуску у вільний обіг, експорту чи реекспорту;
 - (b) коли товар ввозять на митну територію Союзу чи вивозять з неї;
 - (c) коли до товару застосували процедуру призупинення або товар розмістили на території вільної зони чи вільного складу.
2. Щодо товарів, що підпадають під митний нагляд або митний контроль, і без обмеження статей 17 і 18, митні органи здійснюють належний митний контроль та вживають відповідних заходів з ідентифікації, як це передбачено у статті 13(1) та статті 72 Регламенту (ЄЕС) № 2913/92, відповідно до критеріїв аналізу ризиків з метою запобігання діям, які порушують застосовне на території Союзу законодавство про інтелектуальну власність, і задля співпраці з третіми країнами у питаннях забезпечення дотримання прав інтелектуальної власності.
3. Цей Регламент не застосовується до товарів, які випущено у вільний обіг під режимом кінцевого використання.
4. Цей Регламент не застосовується до товарів некомерційного характеру, що містяться в особистому багажі пасажирів.
5. Цей Регламент не застосовується до товарів, що їх виготовлено за згодою правоволодільця, або до товарів, що їх виготовила особа, належно уповноважена правоволодільцем на виготовлення певної кількості товарів, що перевищує кількість, узгоджену між такою особою і правоволодільцем.
6. Цей Регламент не впливає на національне право чи право Союзу у сфері інтелектуальної власності або законодавство держав-членів щодо кримінального процесу.

Стаття 2

Терміни та означення

Для цілей цього Регламенту:

- (1) «право інтелектуальної власності» означає:
 - (a) торговельну марку;
 - (b) промисловий зразок;
 - (c) авторське право або будь-яке суміжне право, передбачене у національному праві або праві Союзу;
 - (d) географічне зазначення;
 - (e) патент, як передбачено у національному праві або праві Союзу;
 - (f) сертифікат додаткової охорони для лікарських засобів, як передбачено у Регламенті Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 469/2009 від 6 травня 2009 року щодо сертифікату додаткової охорони для лікарських засобів ⁽¹¹⁾;
 - (g) сертифікат додаткової охорони для засобів захисту рослин, як передбачено у Регламенті

Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1610/96 від 23 липня 1996 року щодо сертифікату додаткової охорони для засобів захисту рослин ⁽¹²⁾;

- (h) право Співтовариства на сорти рослин, як передбачено у Регламенті Ради (ЄС) № 2100/94 від 27 липня 1994 року щодо прав на сорти рослин Співтовариства ⁽¹³⁾;
 - (i) право на сорти рослин, як передбачено у національному праві;
 - (j) компонування напівпровідникових виробів, як це передбачено у національному праві або праві Союзу;
 - (k) корисну модель тією мірою, якою її охороняє як право інтелектуальної власності національне право або право Союзу;
 - (l) комерційне найменування тією мірою, якою його охороняє як виключне право інтелектуальної власності національне право або право Союзу;
- (2) «торговельна марка» означає:
- (a) торговельну марку Співтовариства, як це передбачено у Регламенті Ради (ЄС) № 207/2009 від 26 лютого 2009 року про торговельну марку Співтовариства ⁽¹⁴⁾;
 - (b) торговельну марку, зареєстровану у державі-члені або, у випадку Бельгії, Люксембургу та Нідерландів, в Офісі з інтелектуальної власності Бенілюксу;
 - (c) торговельну марку, зареєстровану відповідно до міжнародних угод, чинних у державі-члені або в Союзі;
- (3) «промисловий зразок» означає:
- (a) промисловий зразок Співтовариства, як це передбачено у Регламенті Ради (ЄС) № 6/2002 від 12 грудня 2001 року про промислові зразки Співтовариства ⁽¹⁵⁾;
 - (b) промисловий зразок, зареєстрований у державі-члені або, у випадку Бельгії, Люксембургу та Нідерландів, в Офісі з інтелектуальної власності Бенілюксу;
 - (c) промисловий зразок, зареєстрований відповідно до міжнародних угод, чинних у державі-члені або в Союзі;
- (4) «географічне зазначення» означає:
- (a) географічне зазначення або зазначення походження, охоронюване для сільськогосподарських продуктів та харчових продуктів, як передбачено у Регламенті Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1151/2012 від 21 листопада 2012 року про схеми якості для сільськогосподарських продуктів та харчових продуктів ⁽¹⁶⁾;
 - (b) зазначення походження чи географічне зазначення для вина, як передбачено у Регламенті Ради (ЄС) № 1234/2007 від 22 жовтня 2007 року про запровадження спільної організації сільськогосподарських ринків та про спеціальні положення для певних сільськогосподарських продуктів (Регламент про спільну організацію ринків) ⁽¹⁷⁾;
 - (c) географічне зазначення для ароматизованих напоїв на основі виноробних продуктів, як передбачено у Регламенті Ради (ЄС) № 1601/91 від 10 червня 1991 року про встановлення загальних правил щодо визначення, опису та представлення ароматизованих вин, ароматизованих напоїв на основі вина та ароматизованих виномісних коктейлів ⁽¹⁸⁾;
 - (d) географічне зазначення для спиртних напоїв, як це передбачено у Регламенті Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 110/2008 від 15 січня 2008 року про визначення, опис, представлення, маркування та охорону географічних зазначень спиртних напоїв ⁽¹⁹⁾;
 - (e) географічне зазначення для продуктів, що його не охоплюють пункти (a)–(d), якщо його визначено як виключне право інтелектуальної власності у національному праві або праві Союзу;
 - (f) географічне зазначення, як передбачено в угодах між Союзом і третіми країнами та що його зазначено як таке в тих угодах;
- (5) «контрафактні товари» означає:
- (a) товари, що є предметами порушення права на торговельну марку у державі-члені, у якій їх виявлено, та що містять без дозволу позначення, тотожне законно зареєстрованій торговельній

марці, щодо того самого виду товарів або яке неможливо відрізнити від такої торговельної марки за його основними аспектами;

- (b) товари, що є предметами порушення права на географічне зазначення у державі-члені, у якій їх виявлено, та що містять найменування чи термін, охоронювані за допомогою такого географічного зазначення, або описані з використанням такого найменування чи терміна;
 - (c) будь-які пакування, етикетка, наліпка, брошура, інструкція з експлуатації, гарантійний документ або інший схожий предмет, навіть якщо представлений окремо, що є предметами порушення права на торговельну марку або географічне зазначення, що охоплює позначення, найменування або термін, які тотожні законно зареєстрованій торговельній марці або охоронюваному географічному зазначенню або які неможливо відрізнити від такої торговельної марки або такого географічного зазначення за їхніми основними аспектами та які можуть використовувати для такого самого виду товарів, як той, для якого зареєстровано торговельну марку або географічне зазначення;
- (6) «піратські товари» означає товари, що є предметами порушення авторських та суміжних прав або прав на промисловий зразок в державі-члені, у якій виявлено товари, і що є копіями, виготовленими без згоди володільця авторських чи суміжних прав або володільця промислового зразка або без згоди особи, уповноваженої таким володільцем у країні виробництва, або містяться такі копії;
- (7) «товари, щодо яких є підозра у порушенні прав інтелектуальної власності» означає товари, у яких є розумні ознаки того, що у державі-члені, у якій виявлено такі товари, вони prima facie є:
- (a) товарами, що є предметом порушення права інтелектуальної власності на території такої держави-члена;
 - (b) пристроями, продуктами або компонентами, які у першу чергу розроблені, виготовлені або адаптовані для уможливлення або полегшення обходу будь-якої технології, пристрою або компоненту, який у звичайному режимі роботи запобігає діям щодо робіт, що їх не дозволив володільць будь-якого авторського права або будь-якого суміжного права та які пов'язані з порушенням таких прав у такій державі-члені, або обмежує такі дії;
 - (c) будь-якою формою або матрицею, які були спеціально розроблені або адаптовані для виготовлення товарів, що порушують права інтелектуальної власності, якщо такі форми або матриці пов'язані з порушенням права інтелектуальної власності у такій державі-члені;
- (8) «правоволоділець» означає володільця права інтелектуальної власності;
- (9) «заявка» означає запит, поданий до компетентного митного підрозділу щодо вжиття митними органами дій щодо товарів, щодо яких є підозра у порушенні прав інтелектуальної власності;
- (10) «заявка на національному рівні» означає заявку, подану до митних органів держави-члена із запитом на вжиття дій у такій державі-члені;
- (11) «заявка на рівні Союзу» означає заявку, подану в одній державі-члені із запитом до митних органів такої держави-члена та митних органів однієї чи декількох інших держав-членів на вжиття дій у їхніх відповідних державах-членах;
- (12) «заявник» означає фізичну або юридичну особу, від імені якої подають заявку;
- (13) «держатель рішення» означає держателя рішення про схвалення заявки;
- (14) «володілець товарів» означає особу, яка є власником товарів, щодо яких є підозра у порушенні прав інтелектуальної власності, або особу, яка має схоже право розпоряджатися такими товарами чи фізично контролювати їх;
- (15) «декларант» означає декларанта, як означено у пункті (18) статті 4 Регламенту (ЄС) № 2913/92;
- (16) «знищення» означає фізичне знищення, перероблення або утилізацію товарів за межами комерційних каналів у такий спосіб, щоб запобігти завданню шкоди держателю рішення;
- (17) «митна територія ЄС» означає митну територію Співтовариства, як визначено у статті 3 Регламенту (ЄС) № 2913/92;
- (18) «випуск товарів» означає випуск товарів, як означено у пункті (20) статті 4 Регламенту (ЄС) № 2913/92;

(19) «невелике відправлення» означає відправлення, що його переміщує пошта або експрес-перевізник та що:

(а) містить три одиниці або менше;
або

(б) має масу бруто менше ніж два кілограми.

Для цілей пункту (а) «одиниці» означає товари, як класифіковано за Комбінованою номенклатурою відповідно до додатка I Регламенту Ради (ЄС) № 2658/87 від 23 липня 1987 року про тарифну і статистичну номенклатуру та про спільний митний тариф ⁽²⁰⁾, якщо такі товари розпаковано або якщо пакунок таких товарів передбачено для продажу у роздріб кінцевому споживачеві.

Для цілей цього означення окремі товари, що підпадають під один код Комбінованої номенклатури, необхідно вважати різними одиницями, а товари, представлені як набори, класифіковані за одним кодом Комбінованої номенклатури, необхідно вважати однією одиницею;

(20) «швидкопсувні товари» означає товари, які митні органи вважають такими, що зіпсуються у разі їх утримування протягом періоду до 20 днів з дати призупинення їх випуску або їх затримання;

(21) «виключна ліцензія» означає ліцензію (загальну чи обмежену), яка дає повноваження ліцензіатові виключити можливість для всіх інших осіб, у тому числі особу, яка надає ліцензію, використовувати право інтелектуальної власності у спосіб, дозволений ліцензією.

ГЛАВА II

ЗАЯВКИ

СЕКЦІЯ 1

Подання заявок

Стаття 3

Право на подання заявки

Вказані нижче фізичні та юридичні особи у межах свого права порушити справу для встановлення факту порушення права інтелектуальної власності на території держави-члена або держав-членів, де до митних органів звертаються із запитом щодо вжиття дій, мають право подавати:

(1) заявку на національному рівні чи заявку на рівні Союзу:

(а) правоволодільці;

(б) органи колективного управління правами інтелектуальної власності, зазначені в пункті (с) статті 4(1) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2004/48/ЄС від 29 квітня 2004 року про забезпечення дотримання прав інтелектуальної власності ⁽²¹⁾;

(с) професійні органи захисту, зазначені в пункті (d) статті 4(1) Директиви 2004/48/ЄС;

(d) групи у розумінні пункту (2) статті 3 та статті 49(1) Регламенту (ЄС) № 1151/2012, групи виробників у розумінні статті 118e Регламенту (ЄС) № 1234/2007 або схожі групи виробників, які передбачені у праві Союзу, що регулює географічні зазначення, та які представляють виробників продуктів із географічними зазначеннями, або представники таких груп, зокрема відповідно до регламентів (ЄС) № 1601/91 і (ЄС) № 110/2008, оператори, які мають право використовувати географічні зазначення, а також інспекційні органи, відповідальні за такі географічні зазначення;

(2) заявку на національному рівні:

(а) фізичні або юридичні особи, уповноважені використовувати права інтелектуальної власності, що їх офіційно уповноважив правоволоділець порушити справу для встановлення факту порушення права інтелектуальної власності;

(б) групи виробників, які передбачені у законодавстві держави-члена, що регулює географічні зазначення і представляють виробників продуктів із географічними зазначеннями, або

представники таких груп, оператори, які мають право використовувати географічне зазначення, а також інспекційні органи, відповідальні за географічні зазначення;

- (3) заявка на рівні Союзу: володільці виключних ліцензій, дія яких поширюється на всю територію двох або більше держав-членів, де володільців таких ліцензій офіційно уповноважив правоволоділець порушити справу для встановлення факту порушення права інтелектуальної власності.

Стаття 4

Права інтелектуальної власності, що їх охоплюють заявки на рівні Союзу

Заявку на рівні Союзу можуть подати лише щодо прав інтелектуальної власності, що ґрунтуються на праві Союзу, яке діє на всій території Союзу.

Стаття 5

Подання заявок

1. Кожна держава-член призначає митний підрозділ, відповідальний за прийняття та опрацювання заявок («компетентний митний підрозділ»). Держава-член інформує Комісію відповідно, а Комісія оприлюднює список компетентних митних підрозділів, призначених державами-членами.
2. Заявки подають компетентному митному підрозділові. Заявки оформлюють із використанням форми, згаданої у статті 6, і вони повинні містити інформацію, яка вимагається такою формою.
3. Якщо заявку подали після повідомлення митними органами про призупинення випуску або затримання товарів відповідно до статті 18(3), така заявка повинна відповідати таким вимогам:
 - (a) її подали до компетентного митного підрозділу протягом чотирьох робочих днів після повідомлення про призупинення випуску товарів або їх затримання;
 - (b) вона є заявкою на національному рівні;
 - (c) вона містить інформацію, зазначену у статті 6(3). Однак заявник може не зазначити інформацію, згадану в пункті (g), (h) або (i) зазначеного параграфа.
4. За винятком обставин, зазначених у пункті (3) статті 3, лише одну заявку на національному рівні й одну заявку на рівні Союзу можуть подати від однієї держави-члена щодо того самого права інтелектуальної власності, охоронюваного у такій державі-члені. За обставин, зазначених в пункті (3) статті 3, дозволяється подати більше ніж одну заявку на рівні Союзу.
5. Якщо схвалюють заявку на рівні Союзу для держави-члена, яку вже охоплює інша заявка на рівні Союзу, що її схвалили для того самого заявника і щодо того самого права інтелектуальної власності, митні органи такої держави-члена вживають дій на підставі заявки на рівні Союзу, яку схвалили першою. Вони інформують компетентний митний підрозділ держави-члена, у якій схвалено будь-яку наступну заявку на рівні Союзу, який повинен змінити або відкликати рішення про схвалення такої наступної заявки на рівні.
6. Якщо для прийняття та опрацювання заявок доступні автоматизовані системи, заявки та додатки необхідно подавати з використанням засобів електронного опрацювання даних. Держави-члени та Комісія повинні розробляти, підтримувати та використовувати такі системи відповідно до багаторічного стратегічного плану, згаданого у статті 8(2) Рішення Європейського Парламенту і Ради 70/2008/ЄС від 15 січня 2008 року про безпаперове середовище на митниці для митних справ і торгівлі ⁽²²⁾.

Стаття 6

Форма заявки

1. Комісія визначає форму заявки за допомогою імплементаційних актів. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до дорадчої процедури, зазначеної в статті 34(2).
2. У формі заявки повинна бути зазначена інформація, яку необхідно надати суб'єктові даних відповідно до Регламенту (ЄС) № 45/2001 та національного законодавства, що імплементує Директиву 95/46/ЄС.
3. Комісія забезпечує, щоб у формі заявки вимагали від заявника надання такої інформації:

- (a) дані щодо заявника;
- (b) статус заявника у розумінні статті 3;
- (c) документи з доказами наявності у заявника права подавати заявку, які задовольнятимуть компетентний митний підрозділ;
- (d) якщо заявник подає заявку через представника, дані про особу, що представляє його, та відомості про повноваження такої особи діяти як представник відповідно до законодавства держави-члена, у якій подано заявку;
- (e) право чи права інтелектуальної власності, дотримання яких необхідно забезпечити;
- (f) у випадку заявки на рівні Союзу держави-члени, у яких вимагають вжиття митних дій;
- (g) особливі та технічні дані про оригінальні товари, у тому числі маркування, таке як штрих-код, і зображення, за доцільності;
- (h) інформація, необхідна для того, щоб надати митним органам можливість без затримки ідентифікувати відповідні товари;
- (i) інформація, релевантна для проведення аналізу й оцінювання митними органами ризику порушення відповідного права інтелектуальної власності чи відповідних прав інтелектуальної власності, таких як права уповноважених дистриб'юторів;
- (j) дані про те, чи інформацію, надану відповідно до пунктів (g), (h) або (i) цього параграфу, необхідно позначати як інформацію з обмеженим доступом відповідно до статті 31(5);
- (k) дані про будь-якого представника, що його призначив заявник як особу, відповідальну за юридичні та технічні питання;
- (l) зобов'язання заявника повідомляти компетентний митний підрозділ про будь-які ситуації, зазначені у статті 15;
- (m) зобов'язання заявника передавати та оновлювати будь-яку інформацію, релевантну для проведення аналізу й оцінювання митними органами ризику порушення відповідного права інтелектуальної власності
- (n) зобов'язання заявника взяти на себе відповідальність за умов, викладених у статті 28;
- (o) зобов'язання заявника нести витрати, згадані у статті 29, за умов, викладених у такій статті;
- (p) згода заявника на опрацювання Комісією та державами-членами даних, які він надав;
- (q) дані про те, чи заявник звертається з проханням про застосування процедури, згаданої у статті 26, і, якщо цього вимагають митні органи, дані про те, чи заявник погоджується покрити витрати, пов'язані зі знищенням товарів за такою процедурою.

СЕКЦІЯ 2

Рішення щодо заявок

Стаття 7

Опрацювання неповних заявок

1. Якщо після отримання заявки компетентний митний підрозділ вважає, що заявка не містить всієї інформації, що її вимагають у статті 6(3), компетентний митний орган звертається до заявника з проханням додати відсутню інформацію протягом 10 робочих днів після повідомлення про прохання.

У таких випадках відлік строку, згаданого у статті 9(1), призупиняють до моменту отримання відповідної інформації.

2. Якщо заявник не надає відсутню інформацію у строк, згаданий у першому підпараграфі параграфу 1, компетентний митний підрозділ відхиляє заявку.

Стаття 8

Збори

Із заявника не стягують збір для покриття адміністративних витрат, що виникають унаслідок опрацювання заявки.

Стаття 9

Повідомлення про рішення про схвалення або відхилення заявок

1. Компетентний митний підрозділ повинен повідомити заявника про своє рішення схвалити або відхилити заявку протягом 30 робочих днів після отримання заявки. У випадку відмови компетентний митний підрозділ зазначає причини свого рішення та додає інформацію про процедуру оскарження.
2. Якщо заявника повідомили про призупинення випуску або затримання товарів митними органами до подання заявки, компетентний митний підрозділ повинен повідомити заявника про своє рішення про схвалення або відхилення заявки протягом двох робочих днів після отримання заявки.

Стаття 10

Рішення щодо заявок

1. Рішення про схвалення заявки на національному рівні і будь-яке рішення про його відкликання або внесення змін до нього, набуває чинності у державі-члені, у якій подано заявку на національному рівні, у день, наступний за датою ухвалення рішення.

Рішення про продовження строку, протягом якого митні органи повинні вжити дій, набуває чинності у державі-члені, у якій подано заявку на національному рівні, у день, наступний за датою закінчення строку, який необхідно продовжити.

2. Рішення про схвалення заявки на рівні Союзу та будь-яке рішення про його відкликання або внесення змін до нього набуває чинності так:

- (a) у державі-члені, у якій подано заявку, у день, наступний за датою ухвалення рішення;
- (b) у всіх інших державах-членах, у яких звертаються до митних органів з проханням вжити дій, у день, наступний за датою повідомлення митних органів відповідно до статті 14(2), за умови, що держатель рішення виконав свої обов'язки відповідно до статті 29(3) щодо витрат на переклад.

Рішення про продовження строку, протягом якого митні органи повинні вжити дій, набуває чинності у державі-члені, у якій подано заявку на рівні Союзу, та у всіх інших державах-членах, у яких звертаються до митних органів із проханням вжити дій, у день, наступний за датою закінчення строку, який необхідно продовжити.

Стаття 11

Строк, протягом якого митні органи повинні вжити дій

1. Після схвалення заявки компетентний митний підрозділ визначає строк, протягом якого митні органи повинні вжити дій.

Такий строк починається в день набуття чинності рішенням про схвалення заявки відповідно до статті 10 і не може перевищувати одного року з дня, наступного за датою ухвалення рішення.

2. Якщо заявка, подана після повідомлення митними органами про призупинення випуску товарів або їх затримання відповідно до статті 18(3), не містить інформації, згаданої в пункті (g), (h) або (i) статті 6(3), її схвалюють лише для призупинення випуску або затримання таких товарів, якщо таку інформацію не буде надано протягом 10 робочих днів після повідомлення про призупинення випуску або затримання товарів.
3. Якщо право інтелектуальної власності втратило чинність або заявник з інших причин втрачає право на подання заявки, митні органи не вживають жодних дій. Компетентний митний підрозділ, що схвалив заявку, відкликає рішення про схвалення заявки або вносить до нього зміни відповідно.

Стаття 12

Продовження строку, протягом якого митні органи повинні вжити дій

1. Після закінчення строку, протягом якого митні органи повинні вжити дій, та за умови попередньої сплати держателем рішення будь-якого боргу перед митними органами за цим Регламентом

компетентний митний підрозділ, який ухвалив первинне рішення, може на запит держателя рішення продовжити цей строк.

2. Якщо компетентний митний підрозділ отримав запит на продовження строку, протягом якого митні органи повинні вжити дій, менш ніж за 30 робочих днів до закінчення строку, який необхідно продовжити, такий запит може бути відхилено.

3. Компетентний митний підрозділ повинен повідомити держателя рішення про своє рішення щодо продовження строку протягом 30 робочих днів з дня отримання запиту, згаданого у параграфі 1. Компетентний митний підрозділ вказує період, протягом якого митні органи повинні вжити дій.

4. Продовжений строк, протягом якого митні органи повинні вжити дій, починається з дня, наступного за датою закінчення попереднього строку, і не повинен перевищувати один рік.

5. Якщо право інтелектуальної власності втрачає чинність або заявник з інших причин втрачає право на подання заявки, митні органи не вживають жодних дій. Компетентний митний підрозділ, що схвалив продовження строку, або відкликає рішення про схвалення продовження строку, або вносить до нього зміни відповідно.

6. З держателя рішення не стягують збір для покриття адміністративних витрат, що виникають внаслідок опрацювання запиту на продовження строку.

7. Комісія визначає форму запиту на продовження строку за допомогою імплементаційних актів. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до дорадчої процедури, зазначеної в статті 34(2).

Стаття 13

Внесення змін до рішення щодо прав інтелектуальної власності

Компетентний митний підрозділ, який ухвалив рішення про схвалення заявки, може за запитом держателя рішення змінити перелік прав інтелектуальної власності у такому рішенні.

Якщо додають нове право інтелектуальної власності, запит повинен містити інформацію, згадану в пунктах (c), (e), (g), (h) та (i) статті 6(3).

У випадку рішення про схвалення заявки на рівні Союзу будь-яка зміна, що передбачає додання прав інтелектуальної власності, обмежується правами на інтелектуальну власність, охопленими у статті 4.

Стаття 14

Обов'язки компетентного митного підрозділу щодо повідомлення

1. Компетентний митний підрозділ, до якого подали заявку на національному рівні, надсилає митним постам його держави-члена відразу після ухвалення такі рішення:

- (a) рішення про схвалення заявки;
- (b) рішення про відкликання рішень про схвалення заявки;
- (c) рішення про внесення змін до рішень про схвалення заявки;
- (d) рішення про продовження строку, протягом якого митні органи повинні вжити дій.

2. Компетентний митний підрозділ, до якого подали заявку на рівні Союзу, надсилає компетентному митному підрозділові держави-члена або держав-членів, вказаних у заявці на рівні Союзу, відразу після ухвалення такі рішення:

- (a) рішення про схвалення заявки;
- (b) рішення про відкликання рішень про схвалення заявки;
- (c) рішення про внесення змін до рішень про схвалення заявки;
- (d) рішення про продовження строку, протягом якого митні органи повинні вжити дій.

Компетентний митний підрозділ держави-члена або держав-членів, вказаних у заявці на рівні Союзу, відразу після отримання таких рішень надсилає його митним постам.

3. Компетентний митний підрозділ держави-члена або держав-членів, вказаних у заявці на рівні Союзу, може звернутися до компетентного митного підрозділу, який ухвалив рішення про схвалення заявки, із проханням надати їм додаткову інформацію, яку вважають необхідною для виконання такого рішення.

4. Компетентний митний підрозділ надсилає своє рішення про призупинення вжиття дій митними органами згідно з пунктом (b) статті 16(1) та статті 16(2) митним постам держави-члена відразу після його ухвалення.

Стаття 15

Обов'язки держателя рішення щодо повідомлення

Держатель рішення повинен негайно повідомляти компетентний митний підрозділ, який схвалив заявку, про будь-що з такого:

- (a) право інтелектуальної власності, що його охоплює заявка, втратило чинність;
- (b) держатель рішення з інших причин втрачає право подати заявку;
- (c) зміни в інформації, згаданій у статті 6(3).

Стаття 16

Невиконання зобов'язань держателем рішення

1. Якщо держатель рішення використовує інформацію, надану митними органами, для цілей, не передбачених у статті 21, компетентний митний підрозділ держави-члена, де надали або неправильно використовували інформацію, може:

- (a) відкликати будь-яке ухвалене ним рішення про схвалення заявки на національному рівні держателя такого рішення та відмовити в продовженні строку, протягом якого митні органи повинні вжити дій;
- (b) призупинити на своїй території на строк, протягом якого митні органи повинні вжити дій, дію будь-якого рішення про схвалення заявки на рівні Союзу держателя такого рішення;

2. Компетентний митний підрозділ може вирішити призупинити вжиття дій митними органами до закінчення строку, протягом якого ці органи повинні вжити дій, якщо держатель рішення:

- (a) не виконує зобов'язань щодо повідомлення, визначених у статті 15;
- (b) не виконує зобов'язання щодо повернення зразків, визначених у статті 19(3);
- (c) не виконує зобов'язань щодо витрат та перекладу, визначених у статті 29(1) і (3);
- (d) без поважних причин не порушує справу, як передбачено в статті 23(3) або в статті 26(9).

У випадку заявки на рівні Союзу рішення про призупинення вжиття митними органами дій має юридичну силу лише на території держави-члена, у якій ухвалили таке рішення.

ГЛАВА III

ДІЇ МИТНИХ ОРГАНІВ

СЕКЦІЯ 1

Призупинення випуску або затримання товарів, щодо яких є підозра у порушенні права інтелектуальної власності

Стаття 17

Призупинення випуску або затримання товарів після схвалення заявки

1. Якщо митні органи ідентифікують товари, щодо яких є підозра у порушенні права інтелектуальної власності, що підпадає під дію рішення про схвалення заявки, такі органи повинні призупинити випуск товарів або затримати їх.

2. Перш ніж призупинити випуск товарів або затримати їх, митні органи можуть звернутися до держателя рішення з проханням надати їм будь-яку відповідну інформацію щодо товарів. Митні органи можуть також надавати держателю рішення інформацію про фактичну або прогнозовану кількість товарів, їх фактичний або очікуваний характер та зображення, за доцільності.

3. Митні органи повідомляють декларанта або володільця товарів про призупинення випуску товарів або затримання товарів протягом одного робочого дня після такого призупинення або затримання.

Якщо митні органи вирішують повідомити володільця товарів, а володільцями товарів вважають двох або більше осіб, митні органи не зобов'язані повідомляти більше ніж одну з таких осіб.

Митні органи повідомляють держателя рішення про призупинення випуску або затримання товарів у той самий день, коли повідомили декларанта або володільця товарів, чи відразу після такого.

Повідомлення повинні включати інформацію про процедуру, визначену в статті 23.

4. Митні органи інформують держателя рішення та декларанта або володільця товарів про фактичну або прогнозовану кількість і фактичний або очікуваний характер товарів, випуск яких призупинено або які затримано, у тому числі надають їхні наявні зображення, за доцільності. Митні органи також повідомляють, за запитом та за наявності у них інформації, держателю рішення найменування (прізвища та імена) та адреси одержувача, відправника і декларанта або володільця товарів, митні процедури, походження, джерело і місце призначення товарів, випуск яких призупинено або які затримано.

Стаття 18

Призупинення випуску або затримання товарів до схвалення заявки

1. Якщо митні органи ідентифікували товари, щодо яких є підозра у порушенні права інтелектуальної власності та які не підпадають під дію рішення про схвалення заявки, вони можуть призупинити випуск таких товарів, окрім швидкопсувних товарів, або затримати їх.

2. Перед призупиненням випуску або затриманням товарів, щодо яких є підозра у порушенні права інтелектуальної власності, митні органи можуть, не розкриваючи будь-яку інформацію, іншу ніж інформація про фактичну або прогнозовану кількість товарів, їхній фактичний або очікуваний характер та їхні зображення, за доцільності, звернутися до будь-якої фізичної або юридичної особи, яка має потенційне право на подання заявки щодо заявленого порушення прав інтелектуальної власності, надати їм будь-яку відповідну інформацію.

3. Митні органи повинні повідомити декларанта або володільця товарів про призупинення випуску товарів або їх затримання протягом одного робочого дня після такого призупинення або затримання.

Якщо митні органи вирішують повідомити володільця товарів, а володільцями товарів вважають двох або більше осіб, митні органи не зобов'язані повідомляти більше ніж одну з таких осіб.

Митні органи повідомляють фізичних або юридичних осіб, які мають право на подання заявки щодо заявленого порушення прав інтелектуальної власності, про призупинення випуску товарів або їх затримання у той самий день, коли повідомили декларанта або володільця товарів, чи відразу після такого.

Митні органи можуть консультуватися з компетентними органами публічної влади, щоб встановити фізичних або юридичних осіб, які мають право на подання заявки.

Повідомлення повинні включати інформацію про процедуру, визначену в статті 23.

4. Митні органи повинні схвалити випуск товарів або припинити затримання товарів відразу після завершення всіх митних формальностей у таких випадках:

(a) якщо вони не встановили будь-яку фізичну або юридичну особу, яка має право на подання заявки щодо заявленого порушення прав інтелектуальної власності, протягом одного робочого дня після призупинення випуску або затримання товарів;

(b) якщо вони не отримали заявку відповідно до статті 5(3) або якщо вони відхилили таку заявку.

5. Якщо заявку схвалено, митні органи повідомляють, за запитом та за наявності у них інформації, держателю рішення найменування (прізвища та імена) та адреси одержувача, відправника і декларанта або володільця товарів, митну процедуру, походження, джерело і місце призначення товарів, випуск яких призупинено або які затримано.

Стаття 19

Інспектування товарів, випуск яких призупинено або які затримано, та відбір зразків таких товарів

1. Митні органи надають держателю рішення і декларанту або володільцю товарів можливість проінспектувати товар, випуск якого призупинено або який затримано.

2. Митні органи можуть відбирати зразки, які є репрезентативними для товарів. Вони можуть надавати або надсилати такі зразки держателю рішення за його запитом і лише для цілей аналізу та для спрощення подальшої процедури, пов'язаної з контрафактними і піратськими товарами. Будь-який аналіз таких зразків проводять під одноосібною відповідальністю держателя рішення.

3. Держатель рішення повинен, якщо цьому не завадять певні обставини, повернути зразки, згадані в параграфі 2, митним органам одразу після завершення аналізу зразків, але не пізніше дати випуску товарів або закінчення строку їх затримання.

Стаття 20

Умови зберігання

Умови зберігання товарів під час призупинення їх випуску або їх затримання визначають митні органи.

Стаття 21

Дозволене використання певної інформації держателем рішення

Якщо держатель рішення отримав інформацію, згадану у статтях 17(4), 18(5), 19 або 26(8), він може розголошувати або використовувати її тільки для таких цілей:

- (a) щоб порушити справу для встановлення факту порушення права інтелектуальної власності і під час розгляду такої справи;
- (b) у зв'язку з пов'язаними з порушенням права інтелектуальної власності кримінальними розслідуваннями, що їх проводять органи публічної влади держави-члена, у якій виявлено товари;
- (c) щоб розпочати кримінальне провадження та під час такого провадження;
- (d) щоб отримати компенсацію від порушника або інших осіб;
- (e) щоб узгодити із декларантом або володільцем товарів знищення товару відповідно до статті 23(1);
- (f) щоб узгодити із декларантом або держателем товарів суму гарантії, згадану в пункті (a) статті 24(2).

Стаття 22

Обмін інформацією та даними між митними органами

1. Без обмеження застосовних положень про захист даних у Союзі та з метою сприяння ліквідації міжнародної торгівлі товарами, які порушують права інтелектуальної власності, Комісія та митні органи держав-членів можуть обмінюватися певними даними та інформацією, що наявні у них, із відповідними органами третіх країн відповідно до практичних механізмів, згаданих у параграфі 3.

2. Обмін даними та інформацією, згаданий у параграфі 1, здійснюють, щоб оперативно уможливити дієве правозастосування до перевезень товарів, які порушують права інтелектуальної власності. Такі дані та інформація можуть бути пов'язані з арештами, тенденціями та загальною інформацією про ризики, у тому числі щодо товарів, що їх переміщують транзитом через територію Союзу, що походять із відповідних третіх країн або направляються у відповідні треті країни як в кінцевий пункт призначення. Такі дані та інформація можуть за доцільності включати таке:

- (a) характер і кількість товарів;
- (b) право інтелектуальної власності, у порушенні якого виникла підозра;
- (c) походження, джерело і місце призначення товарів;
- (d) інформацію про рух транспортних засобів, зокрема:
 - (i) назву судна або номер реєстрації транспортного засобу;
 - (ii) номери вантажної накладної або іншого транспортного документа;
 - (iii) кількість контейнерів;
 - (iv) масу вантажу;
 - (v) опис та/або кодування товарів;
 - (vi) номер бронювання;

- (vii) номер пломби;
 - (viii) місце першого навантажування;
 - (ix) місце кінцевого розвантажування;
 - (x) місця перевантажування;
 - (xi) очікувану дату прибуття в місце кінцевого розвантажування;
- (e) інформацію про рух контейнерів, зокрема:
- (i) номер контейнера;
 - (ii) стан навантажування контейнерів;
 - (iii) дату переміщення;
 - (iv) тип переміщення (навантажування, розвантажування, перевантажування, ввезення, вивезення тощо);
 - (v) назву судна або номер реєстрації транспортного засобу;
 - (vi) номер рейсу;
 - (vii) місце;
 - (viii) вантажну накладну або інший транспортний документ.
3. Комісія ухвалює імплементаційні акти, у яких визначає елементи необхідних практичних механізмів щодо обміну даними та інформацією, згаданих у пунктах 1 і 2 цієї статті. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 34(3).

СЕКЦІЯ 2

Знищення товарів, порушення справи та достроковий випуск товарів

Стаття 23

Знищення товарів та порушення справи

1. Товари, щодо яких є підозра у порушенні права інтелектуальної власності, можуть бути знищені під митним контролем без жодної необхідності встановлення факту порушення права інтелектуальної власності відповідно до права держави-члена, у якій виявлено товари, у разі виконання всіх таких умов:
- (a) держатель рішення письмово підтвердив митним органам протягом 10 робочих днів або 3 робочих днів у випадку швидкопсувних товарів після повідомлення про призупинення випуску або затримання товарів, що, на його переконання, право інтелектуальної власності порушено;
 - (b) держатель рішення письмово підтвердив митним органам протягом 10 робочих днів або 3 робочих днів у випадку швидкопсувних товарів після повідомлення про призупинення випуску або затримання товарів своєю згоду на знищення товарів;
 - (c) декларант або володілець товарів письмово підтвердив митним органам протягом 10 робочих днів або 3 робочих днів у випадку швидкопсувних товарів після повідомлення про призупинення випуску або затримання товарів своєю згоду на знищення товарів; Якщо декларант або володілець товарів не підтвердив митним органам свою згоду на знищення товарів і не повідомив митні органи про своє заперечення проти такого протягом встановленого строку, митні органи можуть вважати, що декларант або володілець товарів підтвердив свою згоду на їх знищення.

Митні органи повинні схвалити випуск товарів або припинити їх затримання відразу після завершення всіх митних формальностей, якщо протягом строків, згаданих у пунктах (a) і (b) першого підпараграфу, вони не отримали від держателя рішення письмового підтвердження того, що, на його переконання, право інтелектуальної власності порушено, окрім випадків, коли такі органи належно повідомили про порушення справи для встановлення факту порушення права інтелектуальної власності.

2. Знищення товарів здійснюють під митним контролем та під відповідальністю держателя рішення, якщо тільки інше не зазначено в національному праві держави-члена, у якій знищують товари. Компетентні органи можуть відібрати зразки товарів перед їх знищенням. Зразки, відібрані перед знищенням, можуть використовувати для освітніх цілей.

3. Якщо декларант або володільець товарів не підтвердив своєї згоди на знищення в письмовій формі і якщо декларанта або володільця товарів не вважають таким, що підтвердив свою згоду на знищення, відповідно до пункту (с) першого підпараграфу параграфу 1 протягом строків, згаданих у такому пункті, митні органи повинні негайно повідомити про таке держателя рішення. Держатель рішення протягом 10 робочих днів або 3 робочих днів у випадку швидкокопсувних товарі після отримання повідомлення про призупинення випуску або затримання товарів повинен порушити справу для встановлення факту порушення права інтелектуальної власності.

4. Окрім випадків, коли йдеться про швидкокопсувні товари, митні органи можуть продовжити строк, згаданий у параграфі 3, щонайбільше на 10 робочих днів після надходження належно обґрунтованого прохання від держателя рішення у відповідних випадках.

5. Митні органи повинні схвалити випуск товарів або припинити їх затримання відразу після завершення всіх митних формальностей, якщо протягом строків, згаданих у параграфах 3 і 4, їх належно не повідомили відповідно до параграфу 3 про порушення справи для встановлення факту порушення права інтелектуальної власності.

Стаття 24

Достроковий випуск товарів

1. Якщо митні органи повідомили про порушення справи для встановлення факту порушення права інтелектуальної власності на промисловий зразок, патент, корисну модель, компонування напівпровідникових виробів або сорти рослин, декларант або володільець товарів може звернутися до митних органів із проханням про випуск товарів або припинення їх затримання до завершення розгляду такої справи.

2. Митні органи повинні негайно випустити товар або припинити його затримання у разі виконання всіх таких умов:

- (a) декларант або володільець товарів надав гарантію на суму, достатню для захисту інтересів держателя рішення;
- (b) орган, відповідальний за встановлення факту порушення права інтелектуальної власності, не погодив запобіжні заходи;
- (c) усі митні формальності завершено.

3. Надання гарантії, згаданої в пункті (a) параграфу 2, не впливає на інші засоби правового захисту, доступні держателю рішення.

Стаття 25

Товари до знищення

1. Товари, які необхідно знищити відповідно до статті 23 або 26, не повинні бути:

- (a) випущені у вільний обіг, окрім випадків, коли митні органи за згодою держателя рішення вирішують, що це необхідно, якщо товари повинні бути перероблені або утилізовані за межами комерційних каналів, в цілях підвищення рівня обізнаності, проведення підготовки та навчання. Митні органи визначають умови, за яких товари можуть бути випущені у вільний обіг;
- (b) виведені з митної території Союзу;
- (c) експортовані;
- (d) реекспортовані;
- (e) які перебувають під процедурою призупинення;
- (f) розміщені на території вільної зони або вільного складу;

2. Митні органи можуть дозволити переміщення товарів, згаданих у параграфі 1, під митним наглядом між різними пунктами в межах митної території Союзу з метою їх знищення під митним контролем.

Стаття 26

Процедура знищення товарів із невеликих відправлень

1. Цю статтю застосовують до товарів у разі виконання всіх таких умов:
 - (a) існує підозра, що товари є контрафактними або піратськими;
 - (b) товари не є швидкопсувними;
 - (c) товари підпадають під дію рішення про схвалення заявки;
 - (d) держатель рішення звернувся у заявці із проханням про застосування процедури, викладеної у цій статті;
 - (e) товари перевозять невеликими відправленнями.
2. Якщо застосовують процедуру, викладену в цій статті, статтю 17(3) і (4) та статтю 19(2) і (3) не застосовують.
3. Митні органи повинні повідомити декларанта або володільця товарів про призупинення випуску товарів або їх затримання протягом одного робочого дня після призупинення випуску або затримання товарів. Повідомлення про призупинення випуску або затримання товарів повинно містити інформацію про таке:
 - (a) намір митних органів знищити товари;
 - (b) права декларанта або володільця товарів згідно з параграфами 4, 5 і 6.
4. Декларант або володільць товарів повинен отримати можливість висловити свою точку зору протягом 10 робочих днів після повідомлення про призупинення випуску або затримання товарів.
5. Відповідні товари можуть бути знищені, якщо протягом 10 робочих днів після повідомлення про призупинення випуску або затримання товарів декларант або володільць товарів підтвердив митним органам свою згоду на знищення товарів.
6. Якщо декларант або володільць товарів не підтвердив свою згоду на знищення товарів та не повідомив митним органам своє заперечення проти такого протягом строку, згаданого у параграфі 5, митні органи можуть вважати, що декларант або володільць товарів підтвердив свою згоду на їх знищення.
7. Знищення товарів здійснюють під митним контролем. Митні органи за запитом і за доцільності надають держателю рішення інформацію про фактичну або прогнозовану кількість знищених товарів та їхній характер.
8. Якщо декларант або володільць товарів не підтвердив своєї згоди на знищення товарів і якщо декларанта або володільця товарів не вважають таким, що підтвердив свою згоду, відповідно до параграфа 6, митні органи негайно повідомляють держателя рішення про таке, про кількість товарів і їхній характер, у тому числі їхні зображення, за доцільності. Митні органи також повідомляють, за запитом та за наявності у них інформації, держателю рішення найменування (прізвища та імена) та адреси одержувача, відправника і декларанта або володільця товарів, митні процедури, походження, джерело і місце призначення товарів, випуск яких призупинено або які затримано.
9. Митні органи схвалити випуск товарів або припинити їх затримання відразу після завершення всіх митних формальностей, якщо протягом 10 робочих днів після повідомлення, згаданого в параграфі 8, вони не отримали від держателя рішення інформації про порушення справи для встановлення факту порушення права інтелектуальної власності.
10. Комісія повинна бути уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 35 щодо зміни кількості в означенні невеликих відправлень, якщо означення виявиться непрактичним у світлі необхідності забезпечити дієве функціонування процедури, викладеної в цій статті, або якщо необхідно уникнути будь-якого обходу цієї процедури щодо складу відправлень.

ГЛАВА IV

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ, ВИТРАТИ І ШТРАФИ

Стаття 27

Відповідальність митних органів

Без обмеження положень національного права, рішення про схвалення заявки не дає держателю такого рішення права на компенсацію, якщо митні пости не виявили товари, щодо яких є підозра у порушенні права інтелектуальної власності, або не вжито жодних дій, щоб затримати їх.

Стаття 28

Відповідальність держателя рішення

Якщо процедуру, належно розпочату відповідно до цього Регламенту, припинено через діяння або упущення з боку держателя рішення, якщо зразки, що їх відібрали відповідно до статті 19(2), не повернули або пошкодили і вони не можуть бути використані через діяння або упущення з боку держателя рішення чи якщо згодом встановлять, що відповідні товари не порушують права інтелектуальної власності, держатель рішення несе відповідальність перед будь-яким володільцем товарів або декларантом, який зазнав у зв'язку з таким шкоди, відповідно до спеціального застосовного законодавства.

Стаття 29

Витрати

1. На вимогу митних органів держатель рішення відшкодовує витрати, що виникли у митних органів або інших осіб, які діють від імені митних органів, з моменту затримання або призупинення випуску товарів, у тому числі зберігання й опрацювання товарів, відповідно до статей 17(1), 18(1) і 19(2) і (3), та під час застосування виправних заходів, таких як знищення товарів, відповідно до статей 23 і 26.

Митні органи надають держателю рішення, якому повідомили про призупинення випуску товарів або їх затримання, інформацію про те, де і як ці товари зберігають, та про прогнозовані витрати на зберігання, згадані в цьому параграфі. Інформацію про прогнозовані витрати може бути виражено у формі часу, продуктів, обсягу, маси або послуг залежно від умов зберігання та характеру товарів.

2. Ця стаття не обмежує право держателя рішення добиватися компенсації від порушника чи інших осіб відповідно до застосовного законодавства.

3. Держатель рішення про схвалення заявки на рівні Союзу надає та оплачує будь-який переклад, що його вимагають компетентний митний підрозділ або митні органи, які повинні вжити дій щодо товарів, щодо яких є підозра у порушенні права інтелектуальної власності.

Стаття 30

Санкції

Держави-члени повинні забезпечувати дотримання держателями рішення зобов'язань, визначених у цьому Регламенті, у тому числі, за доцільності, шляхом визначення положень про встановлення санкцій. Передбачені санкції повинні бути дієвими, пропорційними і стримувальними.

Держави-члени повинні повідомляти Комісії такі положення та будь-які подальші зміни до них без зволікання.

ГЛАВА V ОБМІН ІНФОРМАЦІЄЮ

Стаття 31

Обмін даними між державами-членами та Комісією про рішення, пов'язані із заявками і затриманнями

1. Компетентні митні органи без зволікань повідомляють Комісії таке:

- (a) рішення про схвалення заявки, у тому числі заявку і додатки до неї;
- (b) рішення про продовження терміну, протягом якого митні органи повинні вжити дій, або рішення про відкликати рішення про схвалення заявки чи внесення змін до неї;
- (c) призупинення дії рішення про схвалення заявки.

2. Без обмеження пункту (g) статті 24 Регламенту (ЄС) № 515/97, якщо випуск товарів призупинено або товари затримано, митні органи передають Комісії будь-яку відповідну інформацію, за винятком персональних даних, у тому числі інформацію про кількість і тип товарів, вартість, права інтелектуальної власності, митні процедури, країни походження, джерела та призначення, маршрути перевезення та транспортні засоби.
3. Передання інформації, згаданої у параграфах 1 і 2 цієї статті, і весь обмін даними про рішення щодо заявок, згаданих у статті 14, між митними органами держав-членів, здійснюють через центральну базу даних Комісії. Інформація і дані повинні зберігатися в такій базі даних.
4. Для цілей забезпечення опрацювання інформації, згаданої в параграфах 1–3 цієї статті, центральну базу даних, згадану в параграфі 3, створюють в електронному вигляді. Центральна база даних повинна містити інформацію, в тому числі персональні дані, про які йдеться в статті 6(3), статті 14 і в цій статті.
5. Митні органи держав-членів і Комісія повинні мати доступ до інформації, що міститься в центральній базі даних, за доцільності, для виконання своїх юридичних обов'язків під час застосування цього Регламенту. Доступ до інформації, позначеної як інформація з обмеженим доступом відповідно до статті 6(3), мають лише митні органи держав-членів, у яких вимагають вжиття дій. За наявності обґрунтованого запиту від Комісії митні органи держав-членів можуть надати Комісії доступ до такої інформації, якщо це абсолютно необхідно для застосування цього Регламенту.
6. Митні органи вносять у центральну базу даних інформацію, пов'язану із заявками, поданими до компетентного митного підрозділу. Митні органи, які внесли інформацію в центральну базу даних, вносять, за необхідності, зміни, доповнення і корективи до такої інформації або видаляють її. Кожний митний орган, який вніс інформацію в центральну базу даних, несе відповідальність за достовірність, достатність та відповідність цієї інформації.
7. Комісія повинна встановити та підтримувати належні технічні та організаційні заходи для надійної та безпечної роботи центральної бази даних. Митні органи кожної держави-члена повинні встановити та підтримувати належні технічні та організаційні заходи для забезпечення конфіденційності та безпеки опрацювання інформації щодо операцій з опрацювання, що їх проводять їхні митні органи, і щодо терміналів центральної бази даних, розташованих на території такої держави-члена.

Стаття 32

Створення центральної бази даних

Комісія повинна створити центральну базу даних, згадану в статті 31. Така база даних повинна почати функціонувати якомога швидше, але не пізніше ніж 1 січня 2015 року.

Стаття 33

Положення про захист даних

1. Опрацювання персональних даних у центральній базі даних Комісії здійснюють відповідно до Регламенту (ЄС) № 45/2001 і під наглядом Європейського інспектора із захисту даних.
2. Опрацювання персональних даних компетентними органами в державах-членах здійснюють відповідно до Директиви 95/46/ЄС і під наглядом незалежного органу публічної влади держави-члена, згаданого у статті 28 такої Директиви.
3. Персональні дані збирають та використовують виключно для цілей цього Регламенту. Зібрані для такого персональні дані повинні бути точними та оновлюваними.
4. Кожний митний орган, який вніс персональні дані у центральну базу даних, є контролером опрацювання цих даних.
5. Суб'єкт даних має право на доступ до персональних даних, які пов'язані з ним та які опрацьовують через центральну базу даних, і, за доцільності, право на уточнення, видалення або блокування персональних даних відповідно до Регламенту (ЄС) № 45/2001 або національного законодавства, що імплементує Директиву 95/46/ЄС.
6. Усі запити на реалізацію права на доступ, уточнення, видалення або блокування подають митним органам, і вони опрацьовують всі такі запити. Якщо суб'єкт даних подав запит на реалізацію такого права до Комісії, Комісія передає такий запит відповідному митному органу.

7. Персональні дані повинні зберігати не більше шести місяців після відкликання відповідного рішення про схвалення заявки або закінчення відповідного строку, протягом якого митні органи повинні вжити дій.

8. Якщо держатель рішення порушив справу відповідно до статті 23(3) або статті 26(9) і повідомив митні органи про порушення такої справи, то персональні дані повинні зберігати протягом шести місяців після ухвалення у справі остаточного рішення щодо порушення права інтелектуальної власності.

ГЛАВА VI

КОМІТЕТ, ДЕЛЕГУВАННЯ ТА ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 34

Процедура комітету

1. Комісії надає допомогу Комітет з питань Митного кодексу, створений згідно зі статтями 247а і 248а Регламенту (ЄЕС) № 2913/92. Такий комітет є комітетом у розумінні Регламенту (ЄС) № 182/2011.
2. У разі покликання на цей параграф застосовують статтю 4 Регламенту (ЄС) № 182/2011.
3. У разі покликання на цей параграф застосовують статтю 5 Регламенту (ЄС) № 182/2011.

Стаття 35

Делегування повноважень

1. Повноваження ухвалювати делеговані акти надано Комісії відповідно до умов, установлених у цій статті.
2. Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені в статті 26(10), надають Комісії на невизначений строк починаючи з 19 липня 2013 року.
3. Делеговані повноваження, зазначені у статті 26(10), можуть бути відкликани в будь-який час Європейським Парламентом або Радою. Рішення про відкликання припиняє дію делегованого повноваження, вказаного в такому рішенні. Воно набуває чинності на наступний день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу* або пізніше — на дату, вказану у рішенні. Воно не впливає на дійсність будь-яких делегованих актів, які вже набули чинності.
4. Як тільки Комісія ухвалює делегований акт, вона надає його одночасно Європейському Парламенту і Раді.
5. Делегований акт, ухвалений відповідно до статті 26(10), набуває чинності, лише якщо ні Європейський Парламент, ні Рада не висловили жодних заперечень протягом двох місяців після повідомлення про акт Європейському Парламенту і Раді або якщо до закінчення такого періоду Європейський Парламент і Рада повідомили Комісії, що вони не матимуть заперечень. Такий період продовжують на два місяці за ініціативи Європейського Парламенту або Ради.

Стаття 36

Взаємна адміністративна допомога

Положення Регламенту (ЄС) № 515/97 застосовують *mutatis mutandis* до цього Регламенту.

Стаття 37

Звітування

До 31 грудня 2016 року Комісія повинна подати Європейському Парламенту і Раді звіт про імплементацію цього Регламенту. За необхідності, до такого звіту додають відповідні рекомендації.

У такому звіті зазначають усі відповідні інциденти з лікарськими засобами, що їх переміщують транзитом через митну територію ЄС, які могли виникнути за цим Регламентом, у тому числі оцінку їхнього потенційного впливу на зобов'язання Союзу щодо доступу до лікарських засобів згідно з Декларацією про Угоду ТРІПС та охорону здоров'я, ухваленою на Конференції міністрів СОТ у м. Доха

14 листопада 2001 року, та заходи, вжиті для врегулювання будь-якої ситуації, яка призводить до негативних наслідків у зв'язку з таким.

Стаття 38

Скасування

Регламент (ЄС) № 1383/2003 скасувати з 1 січня 2014 року.

Покликання на скасований Регламент необхідно тлумачити як покликання на цей Регламент і читати відповідно до кореляційної таблиці, викладеної у додатку.

Стаття 39

Перехідні положення

Заявки, схвалені відповідно до Регламенту (ЄС) № 1383/2003, залишаються дійсними протягом зазначеного в рішенні про схвалення заявки строку, протягом якого митні органи повинні вжити дій; такий строк не може бути продовжений.

Стаття 40

Набуття чинності та застосування

1. Цей Регламент набуває чинності на двадцятий день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.
2. Він застосовується з 1 січня 2014 року за винятком:
 - (a) статті 6, статті 12(7) і статті 22(3), які застосовуються з 19 липня 2013 року;
 - (b) статті 31(1) і (3)–(7) та статті 33, які застосовуються з дати введення центральної бази даних, зазначеної у статті 32. Комісія повинна оприлюднити таку дату.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню у всіх державах-членах.

Вчинено у Страсбурзі 12 червня 2013 року.

За Європейський Парламент

Президент

M. SCHULZ

За Раду

Президент

L. CREIGHTON

⁽¹⁾() Позиція Європейського Парламенту від 3 липня 2012 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику) та позиція Ради в першому читанні від 16 травня 2013 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику). Позиція Європейського Парламенту від 11 червня 2013 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику).

⁽²⁾ ОВ L 196, 02.08.2003, с. 7.

⁽³⁾ ОВ L 351, 20.12.2012, с. 1.

⁽⁴⁾ ОВ С 45 Е, 23.02.2010, с. 47.

⁽⁵⁾ ОВ L 82, 22.03.1997, с. 1.

⁽⁶⁾ ОВ L 281, 23.11.1995, с. 31.

⁽⁷⁾ ОВ L 8, 12.01.2001, с.1.

⁽⁸⁾ ОВ L 55, 28.02.2011, с.13.

⁽⁹⁾ ОВ С 363, 13.12.2011, с. 3.

⁽¹⁰⁾ ОВ L 302, 19.10.1992, с. 1.

⁽¹¹⁾ ОВ L 152, 16.06.2009, с. 1.

⁽¹²⁾ ОВ L 198, 08.08.1996, с. 30.

⁽¹³⁾ ОВ L 227, 01.09.1994, с. 1.

⁽¹⁴⁾ ОВ L 78, 24.03.2009, с. 1.

(¹⁵) ОВ L 3, 05.01.2002, с. 1.

(¹⁶) ОВ L 343, 14.12.2012, с. 1.

(¹⁷) ОВ L 299, 16.11.2007, с. 1.

(¹⁸) ОВ L 149, 14.06.1991, с. 1.

(¹⁹) ОВ L 39, 13.02.2008, с.16.

(²⁰) ОВ L 256, 07.09.1987, с. 1.

(²¹) ОВ L 157, 30.04.2004, с. 45.

(²²) ОВ L 23, 26.01.2008, с. 21.

ДОДАТОК
Кореляційна таблиця

Регламент (ЄС) № 1383/2003	Цей Регламент
Стаття 1	Стаття 1
Стаття 2	Стаття 2
Стаття 3	Стаття 1
Стаття 4	Стаття 18
Стаття 5	Статті 3–9
Стаття 6	Статті 6 та 29
Стаття 7	Стаття 12
Стаття 8	Статті 10, 11, 12, 14 та 15
Стаття 9	Статті 17 та 19
Стаття 10	—
Стаття 11	Стаття 23
Стаття 12	Статті 16 та 21
Стаття 13	Стаття 23
Стаття 14	Стаття 24
Стаття 15	Стаття 20
Стаття 16	Стаття 25
Стаття 17	—
Стаття 18	Стаття 30

Стаття 19	Статті 27 та 28
Стаття 20	Статті 6, 12, 22 та 26
Стаття 21	Стаття 34
Стаття 22	Статті 31 та 36
Стаття 23	—
Стаття 24	Стаття 38
Стаття 25	Стаття 40